

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Staryk

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z protestu J. K.
przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 24 lutego 2016 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 17 listopada 2015 r., sygn. akt III SW 109/15,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 17 listopada 2015 r., III SW 109/15 Sąd Najwyższy pozostawił bez dalszego biegu protest wyborczy wniesiony przez J. K. W dniu 29 grudnia 2015 r. (data stempla pocztowego) J. K. (skarżący) wniósł zażalenie-sprzeciw od postanowienia III SW 109/15, wyrażając niezadowolenie z pozostawienia jego protestu bez dalszego rozpoznania. Protest ten dotyczył wadliwego sporządzenia spisu wyborców przez Urząd Gminy w B. Wady te polegały na umieszczeniu w spisie wyborców osób, których adres zamieszkania pokrywał się adresem zamieszkania skarżącego, przez co osoby te nie miały prawa głosować w wyborach do Sejmu i Senatu RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zasady określające procedurę wnoszenia protestów wyborczych reguluje ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.; dalej jako: „Kodeks wyborczy”). W przepisach Kodeksu wyborczego nie przewidziano możliwości wnoszenia środków zaskarżenia od orzeczeń Sądu Najwyższego wydanych w związku z rozpoznawaniem protestów wyborczych, w tym również od postanowień Sądu Najwyższego o pozostawieniu protestu wyborczego bez dalszego biegu (postanowienie Sądu Najwyższego z 11 sierpnia 2015 r., III SO 3/15 i powołane tam orzecznictwo).

O niedopuszczalności zażalenia w sprawie zakończonej postanowieniem Sądu Najwyższego o pozostawieniu protestu wyborczego bez dalszego biegu decyduje także wzgląd na ustrojową pozycję tego Sądu oraz na charakter i funkcję postępowania w przedmiocie ważności wyborów. Przepisy ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 499 ze zm.), dotyczące postępowania przed Sądem Najwyższym nie pozwalają na przyjęcie stanowiska, że orzeczenia tego Sądu podlegają zaskarżeniu, co musiałoby zostać wyraźnie określone w ustawie (postanowienie Sądu Najwyższego z 5 listopada 2015 r., III SO 2/15).

Niedopuszczalność zażalenia w postępowaniu dotyczącym protestów wyborczych wynika również z wyjątkowego trybu postępowania w przedmiocie ważności wyborów. Rozpoznawanie protestów stanowi w tym porządku wyodrębnioną część, będącą w istocie postępowaniem wstępnym przed wydaniem uchwały o ważności wyborów (postanowienie Sądu Najwyższego z 5 listopada 2015 r., III SO 2/15). Po podjęciu takiej uchwały rozpatrywanie protestu byłoby całkowicie sprzeczne z funkcją postępowania w przedmiocie ważności wyborów. Stosowna uchwała została zaś podjęta przez Sąd Najwyższy w dniu 19 stycznia 2016 r., III SW 168-169/15.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odrzucił na podstawie art. 13 § 2 w związku z art. 370 i w związku z art. 398²¹ k.p.c. zażalenie skarżącego na postanowienie III SW 109/15 jako niedopuszczalne.

kc

